

1994. április 8. - **Pozsgay Imre, kilépve a Magyar Szocialista Pártból - amelynek „színeiben” országos listán kapott az előző választásokon parlamenti mandátumot -, átült a független képviselők közé, majd 1991 tavaszán egyik alapítója lett a Nemzeti Demokrata Szövetségnek (NDSZ).**

A politikai mozgalom esztendő múltán párttá szerveződött, s elnökéül őt választotta. Az NDSZ a közelgő választásokra nemzeti elkötelezettségű pragmatikus centрупártként készül.

- Elnök úr, hogy érzi magát?

- Köszönöm jól. Egészséges vagyok, a családomban sok az örömöm, legkisebb unokám örvendeztet meg mostanában leginkább. Barátaim és a közvélemény támogatnak. Nincs hát okom panaszra.

- Vannak ellenségei?

- Minden bizonnyal. Talán nem sokan. Elfogadom a régi bölcsességet: nincs aljasabb ember annál, akit mindenki szeret.

- Az ön nevéhez fűződik egy közismert fogalom visszavezetése egykor a politikába: közmegegyezés. Szükség van-e a demokráciában közmegegyezésre?

- Igen, de más vonatkozásban, mint a nyolcvanas években. Úgy adódhat a demokráciában valódi vitára igazi lehetőség, ha a társadalom egységes néhány alapvető kérdésben. Az első: a nemzet szuverenitásának tiszteletben tartása, annak megkövetelése. A másik a demokrácia védelmében való közösség, vagyis annak rögzítése, hogy Magyarország boldogulása csak a demokratikus (intézmény)rendszer kereteiben biztosítható. Végül: a nemzetközi kapcsolatokat és a külpolitikát közmegegyezéses alapon kell irányítani.

- A rendszerváltásban vállalt szerepét - túl a belső meggyőződésen - motiválta-e az, hogy esélyt teremtsen a személyes kitörésre, az előre menekülésre?

- Nyilván volt ilyen motívum, ám a lehető legtisztességesebb értelemben. Pályám, különösen a hatvanas évektől, önmagam meghaladásának a küzdelme. Ez vezetett el a rendszerváltás elfogadásáig is, amely számtalan esetben együtt járt a személyes áldozatvállalással. Tehát magamat és nem másokat kockáztattam, amikor döntöttem.

- Miért hagyta el az MSZP-t?

- Nekem alapjában nem a szocialistákkal, hanem a kialakult pártrendszerrel, annak kezdetlegességével volt bajom. A centrum kiürült, s úgy éreztem, nekem ott van mondanivalóm, ott kellene egy politikai erőt megszervezni. Másrészt nem titkolhatom: az MSZP erősen „szorongó” párt volt akkor, s korántsem biztos, hogy ez később eufóriával gyógyítható. Úgy gondoltam, hogy egy pártnak nem menedékházként, hanem politikai erőként kell szolgálnia. Ugyanakkor éppen a menedékház jellegből adódóan gyülekeztek ott olyanok is, akik nem a jövőre, hanem a revánsra gondoltak. Velük nagyon nehéz lett volna együvé tartoznom.

- Milyen gondolattal szerveződött az NDSZ?

- A centрупárt szükségességéből kiindulva azzal, hogy egy alapelveiben nemzeti talapzaton álló, demokratikus pártra van szükség, amelyik azonban ezen túl ideológiai ügyekkel nem foglalkozik, mert elég volt a parlamenti színpadon a „vallásháborúból”. Praktikus, pragmatikus alakulat szükségeltetik, amely elsősorban a gazdasági kihívásokra, a válság kérdéseire válaszol.

- Kérem, foglalja néhány pontban össze a programjukat! Mit kéne tenni, hol kéne kezdeni? Merre kéne menni?

- Elérkezett az idő a törvényhozás új menetrendjének az átfarmálására. Mégpedig a társadalom igényeinek megfelelően, nem pedig bizonyos politikai elitek ilyen-olyan szándéka alapján. Késik az államháztartás reformja, az új alkotmány elfogadása, és késésben vagyunk a különböző társadalmi csoportok közötti kiegyezés intézményeinek a megteremtésével. Gondolok itt a munkaadók és a munkavállalók kapcsolatára, a tőke és a munka közötti kompromisszum politikai feltételeire. A privatizációban új koncepció szükségeltetik, ami elsősorban nem vagyontárgyak cseréjeként, hanem társadalmi struktúraváltásként kezeli a folyamatot, ahol sok millió ember sorsáról döntenek. Hiszen a nemzeti vagyon magánosítása érinti például az ipari berendezések 90 százalékát. Ahol az eddigi gyakorlatban az érvényes jog szerint is galád visszaélés, törvénszegés történt, ott közbe kell lépni és felelősségre kell vonni az intézkedőket.

- Tudnak ilyen esetekről?

- Tudunk. Vannak bizonyítékok is. Mi nem visszamenőleg, úgy általában akarjuk felülvizsgálni az eddigi gyakorlatot, de ha valaki bűncselekményt követett el, attól ezt a bíróság kérje számon!

- Amikor Lengyel László korrupcióról beszélt, s ezért őt perbe szólították, ezek a hangok a közvélemény számára valahogy nem hallatszottak. Ha önök, akik a „nagypolitikát” csinálják sok mindenről tudtak, akkor föl kellett volna állniuk...

- Mi kezdettől fogva azt mondjuk, hogy némely területeken alapvető koncepcionális tévedés történt, aminek csak járuléka a korrupció. Másodlagos, szövődményes jelensége az eleve rosszul tervezett privatizációnak.

A T. Házba a „menedékházból” (Reform)

Írta: Adminisztrátor

2023. június 23. péntek - Módosítás: 2023. június 23. péntek

- Mekkora a pártjuk?

- Most, hogy a Magyar Néppárt tagságának a zöme is velünk tart, ötezer körüli a taglétszám. Ennél azonban fontosabb az, hogy az országos lista felállításához megszereztük a jogosítványt.

- Minimális cél?

- Bejutni a parlamentbe.

- Maximális?

- Jelentős politikai erőként részt venni a törvénykezésben. Azzal a szándékkal - is -, hogy megszűnjék a szakadék a nép és a politika között. Mert ha nem verünk hidat, csalódott néppel lesz dolgunk...

Deáki László